

# TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

---

---

JAARGANG 1957 Nr. 8

---

---

A. TITEL

*Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Staat  
Israël inzake de uitlevering van misdadigers;  
's-Gravenhage, 18 december 1956*

**B. TEKST****Overeenkomst tussen Nederland en Israël inzake de uitlevering van misdadigers**

De Regering van het Koninkrijk der Nederlanden en de Regering van de Staat Israël,

Besloten zijnde tussen beide landen een Overeenkomst te sluiten inzake de wederzijdse uitlevering van misdadigers,

Hebben overeenstemming bereikt omtrent de volgende bepalingen:

**Artikel I**

De twee Overeenkomstsluitende Staten verbinden zich, onder de in deze Overeenkomst vermelde omstandigheden en voorwaarden, die personen aan elkaar uit te leveren die, beschuldigd van of veroordeeld wegens het plegen van een van de in artikel II genoemde misdrijven binnen het rechtsgebied van de ene Staat, gevonden worden op het grondgebied van de andere Staat.

Uitlevering vindt niet plaats indien het misdrijf ten aanzien waarvan de uitlevering wordt gevraagd, gepleegd is op het grondgebied van de Staat tot wie de aanvraag tot uitlevering is gericht.

**Artikel II**

Voor de volgende misdrijven wordt wederzijds uitlevering toegestaan:

1. Moord, daaronder begrepen kindermoord, of samenspanning tot moord.
2. Doodslag, daaronder begrepen kinderdoodslag.
3. Mishandeling.
4. Het opzettelijk toebrengen van zwaar lichamelijk letsel.
5. Het namaken of vervalsen van muntspeciën en munt- en bankbiljetten of het in omloop brengen van valse of vervalste muntspeciën of munt- en bankbiljetten.
6. Valsheid in geschriften of het gebruik maken van de valse of vervalste geschriften.
7. Verduistering of diefstal.
8. Omkoping, dat wil zeggen het aanbieden, geven of aannemen van steekpenningen.
9. Knevelarij.
10. Opzettelijke beschadiging van goederen indien het misdrijf strafbaar is met een gevangenisstraf van meer dan drie jaar.
11. Oplichting.
12. Bedriegelijke bankbreuk indien een dergelijk misdrijf strafbaar is met een gevangenisstraf van meer dan drie jaar.

**Agreement between the Netherlands and Israel for the  
extradition of criminals**

The Government of the Kingdom of the Netherlands and the Government of the State of Israel,

Having resolved to conclude an Agreement for the reciprocal extradition of criminals between the two countries,

Have agreed on the following provisions:

Article I

The two contracting States engage to deliver up to each other, under the circumstances and conditions stated in the present Agreement, those persons who, being accused or convicted of a crime or offence enumerated in Article II committed within the jurisdiction of the one State, shall be found within the territory of the other State.

However, extradition shall not take place if the crime or offence in respect of which the surrender is demanded has been committed within the territory of the requested State.

Article II

Extradition shall be reciprocally granted for the following crimes or offences:

1. Murder, including infanticide, or conspiracy to murder.
2. Manslaughter, including the manslaughter of a child.
3. Assault occasioning actual bodily harm.
4. Intentionally causing grievous bodily harm.
5. Counterfeiting or altering money or uttering counterfeit or altered money.
6. Forgery, counterfeiting or altering, or uttering what is forged, counterfeited or altered.
7. Embezzlement, theft, theft by a bailee, banker, agent, trustee or director or member of any Company.
8. Bribery, i.e. the offering, giving or taking of bribe.
9. False claims by officials.
10. Wilful injury to property if the crime is punishable with imprisonment for a period exceeding three years.
11. Obtaining money, goods, or valuable securities by false pretences.
12. Crimes against bankruptcy law if such crimes are punishable with imprisonment for a period exceeding three years.

13. Meeneed of het omkopen tot meeneed.
14. Verkrachting.
15. Het hebben van vleselijke gemeenschap met een meisje beneden de leeftijd van 16 jaar of poging daartoe.
16. Feitelijke aanranding van de eerbaarheid.
17. Het toedienen van middelen of het gebruiken van instrumenten met het doel de afdriving der vrucht van een vrouw te veroorzaken.
18. Ontvoering.
19. Wegvoering van kinderen.
20. Wederrechtelijke vrijheidsberoving.
21. Inbraak.
22. Opzettelijke brandstichting.
23. Beroving.
24. Het opzettelijk doen ontstaan van gevaar voor de veiligheid of voor het leven van personen reizend in een trein.
25. Bedreiging bij geschrifte onder een bepaalde voorwaarde (Artikel 285, tweede lid Nederlands Wetboek van Strafrecht).
26. Zeeroverij.
27. Het tot zinken brengen of vernielen van een vaartuig op zee.
28. Mishandelingen, met het oogmerk om te doden of zwaar lichamelijk letsel toe te brengen, gepleegd aan boord van een vaartuig.
29. Verzet van twee of meer personen tegen het gezag van de schipper, gepleegd aan boord van een vaartuig.
30. Slavenhandel mits opleverende een misdrijf dat strafbaar is met gevangenisstraf van meer dan drie jaar.
31. Handel in verdovende middelen mits opleverende een misdrijf dat strafbaar is met gevangenisstraf van meer dan drie jaar.

Uitlevering wordt eveneens toegestaan voor medeplichtigheid aan, of poging tot, het bedrijven van bovengenoemde misdrijven.

In de hierboven genoemde gevallen vindt uitlevering alleen plaats indien het misdrijf krachtens de wetgeving van beide Staten strafbaar is en volgens de wet van de aangezochte Staat aanleiding geeft tot uitlevering.

De aangezochte Staat is in geen geval verplicht een opgeëist persoon uit te leveren, die is veroordeeld wegens, of beschuldigd wordt van, een misdrijf waarop de doodstraf is gesteld indien volgens de wetgeving van die Staat op dat misdrijf die straf niet gesteld is, tenzij de verzoekende Staat verklaart, dat de doodstraf niet aan hem ten uitvoer zal worden gelegd of dat de doodstraf welke hem is, of eventueel wordt opgelegd, zal worden gewijzigd.

13. Perjury, or subornation of perjury.
14. Rape.
15. Carnal knowledge or any attempt to have carnal knowledge of a girl under 16 years of age.
16. Indecent assault.
17. Administering drugs or using instruments with intent to procure the miscarriage of a woman.
  
18. Abduction.
19. Child stealing.
20. False imprisonment.
21. Burglary or housebreaking.
22. Arson.
23. Robbery with violence.
24. Any act done with intent to endanger the safety or lives of persons travelling on a railway.
25. Threats in writing with intent to extort.
  
26. Piracy.
27. Sinking or destroying a vessel at sea.
28. Assaults on board a ship with intent to destroy life, or do grievous bodily harm.
29. Revolt by two or more persons on board a ship against the authority of the master.
30. Dealing in slaves in such a manner as to constitute a crime punishable with imprisonment for a period exceeding three years.
31. Dealing in narcotic drugs in such a manner as to constitute a crime punishable with imprisonment for a period exceeding three years.

Extradition is also to be granted for participation in or attempt to commit any of the aforesaid crimes.

In the foregoing cases extradition shall take place only when the crime or offence is punishable by the laws of the contracting States and constitutes an extradition crime or offence by the laws of the requested State.

In no case shall the requested State be bound to surrender a person claimed who has been convicted or accused of a crime punishable with death, if that crime is not so punishable by the laws of that State, unless the requesting State shall give an undertaking that the death penalty will not be imposed on him, or that the death penalty which has been or may be imposed will be commuted.

### Artikel III

Elk van beide Staten kan weigeren zijn eigen onderdanen aan de andere Staat uit te leveren.

### Artikel IV

Geen uitlevering vindt plaats indien de opgeëiste persoon op het grondgebied van de verzoekende of van de aangezochte Staat of in een derde Staat reeds terzake van het misdrijf, waarvoor zijn uitlevering wordt gevraagd, wordt vervolgd of heeft terecht gestaan en is vrijgesproken, ontslagen van rechtsvervolging of gestraft.

Indien de opgeëiste persoon op het grondgebied van de aangezochte Staat wegens een ander misdrijf wordt vervolgd of is veroordeeld, wordt zijn uitlevering uitgesteld totdat hij is ontslagen, hetzij omdat hij is vrijgesproken of ontslagen van rechtsvervolging, hetzij omdat hij zijn straf heeft ondergaan, hetzij om andere redenen.

### Artikel V

Geen uitlevering vindt plaats indien, na het plegen van het misdrijf of het instellen van een strafrechtelijke vervolging of de daarop gevolgde veroordeling, de vervolging of de straf verjaard is volgens de wetten van de verzoekende of de aangezochte Staat, of indien aan de opgeëiste persoon in de verzoekende Staat voor het misdrijf ten aanzien waarvan zijn uitlevering wordt gevraagd gratie is verleend of zijn straf is verminderd.

### Artikel VI

Een opgeëiste persoon wordt niet uitgeleverd indien de aangezochte Staat van mening is, dat het misdrijf ter zake waarvan zijn uitlevering wordt verzocht van politieke aard is of indien die Staat van mening is dat er redelijke gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat het verzoek om uitlevering is gedaan met het oogmerk hem te vervolgen of te straffen voor een misdrijf van politieke aard.

Overeenkomstig het algemeen aanvaarde beginsel dat een ieder aanspraak heeft op alle rechten en vrijheden, zonder enig onderscheid van welke aard ook, zoals ras of godsdienst, wordt hierbij verklaard, dat geen opgeëist persoon wordt uitgeleverd indien het verzoek om zijn uitlevering voortspruit uit achterstelling ten aanzien van ras of godsdienst.

### Artikel VII

Een uitgeleverd persoon zal in de Staat aan welke hij is uitgeleverd in geen geval in hechtenis gehouden, vervolgd of gestraft worden terzake van enig ander misdrijf dat hij vóór zijn uitlevering heeft gepleegd of ter zake van enige andere aangelegenheid, dan die terzake waarvan de uitlevering heeft plaats gevonden, of door die Staat aan een andere Staat worden uitgeleverd ter zake van een dergelijk misdrijf.

### Article III

Either State may refuse to surrender its own nationals to the other State.

### Article IV

Extradition shall not take place if the person claimed is actually on trial or has already been tried and discharged or punished in the requesting or requested State or in a third State, for the crime or offence for which his extradition is demanded.

If the person claimed should be under examination or under punishment in the requested State for any other crime or offence, his surrender shall be deferred until he has been discharged, whether by acquittal, or on expiration of his punishment, or otherwise.

### Article V

Extradition shall not take place if, subsequently to the commission of the crime or offence, or the institution of the criminal prosecution, or the conviction thereon, exemption from prosecution or punishment has been acquired by lapse of time, according to the laws of the requesting or requested State, or if the person claimed has been pardoned or has had his punishment remitted, in the requesting State, in respect of the crime or offence for which his extradition is requested.

### Article VI

The person claimed shall not be surrendered if the requested State consider the crime or offence in respect of which his surrender is requested to be one of a political character, or if it consider that there are reasonable grounds for assuming that the requisition for his extradition aims at prosecuting or punishing him for a crime or offence of a political character.

In accordance with the generally accepted principle that everyone is entitled to all the rights and freedoms without distinction of any kind, such as race or religion, it is hereby declared by both contracting States that no person claimed shall be surrendered if the requisition for his extradition arise from racial or religious discrimination.

### Article VII

A person surrendered may in no case be detained, tried or punished in the State to which the surrender has been made, for any other crime or offence committed prior to his surrender or on account of any other matters than those for which the extradition shall have taken place, or be extradited by that State to another State for such crime or offence.

Deze bepaling is niet van toepassing indien de uitgeleverde persoon de verzoekende Staat na zijn uitlevering heeft verlaten en er uit eigen beweging naar is teruggekeerd, of indien hij de verzoekende Staat niet heeft verlaten binnen zestig dagen nadat hij daartoe in de gelegenheid is gesteld, of indien de aangezochte Staat er schriftelijk in heeft toegestemd dat vorenbedoelde maatregelen tegen de opgeëiste persoon worden genomen.

Een verzoek om een dergelijke toestemming wordt gedaan op de wijze en in de vorm vermeld in artikel VIII van deze Overeenkomst als ware het een verzoek om uitlevering van een opgeëist persoon.

Vorenbedoelde toestemming wordt gegeven in overeenstemming met de wetten welke op dat oogenblik in de aangezochte Staat van kracht zijn mits het strafbare feit ter zake waarvan die toestemming wordt gevraagd een misdrijf is ter zake waarvan krachtens de bepalingen van deze Overeenkomst uitlevering kan worden toegestaan.

### Artikel VIII

Het verzoek om uitlevering wordt schriftelijk gedaan door tussenkomst van de onderscheiden diplomatieke vertegenwoordigers van de Overeenkomstsluitende Partijen, en bevat:

- a. een signalement van de opgeëiste persoon ten einde hem te kunnen identificeren;
- b. een samenvatting van de feiten en een opgave van het misdrijf ter zake waarvan men van plan is de opgeëiste persoon te vervolgen of te straffen of van het vonnis voor een zodanig misdrijf dat door de verzoekende Staat is uitgesproken en dat nog niet ten uitvoer is gelegd.

Het verzoek moet vergezeld zijn van:

1. het origineel of een gewaarmerkt afschrift van het bevel tot inhechtenisneming afgegeven door een rechter of magistraat binnen het rechtsgebied van de verzoekende Staat, en die bewijsstukken die volgens de wetten van de Staat waar de opgeëiste persoon wordt aangetroffen, zijn inhechtenisneming zouden rechtvaardigen;
2. een gewaarmerkt afschrift of opgave van de wet van de verzoekende Staat krachtens welke men van plan is de opgeëiste persoon te vervolgen of te straffen, waaruit dient te blijken dat die wet van kracht was op het oogenblik waarop het feit, ter zake waarvan uitlevering wordt gevraagd, werd begaan;
3. het origineel of een gewaarmerkt afschrift van het vonnis indien het verzoek een persoon betreft die reeds is veroordeeld.



This stipulation shall not apply if the person surrendered has left the requesting State after his extradition and has voluntarily returned to it, or if he has not left the requesting State within sixty days after being given an opportunity of so doing, or if the requested State has consented in writing to the taking of the aforesaid measures against the person claimed.

A request for such consent shall be made in the manner and form prescribed in Article VIII hereof as if it were a requisition for extradition of a person claimed.

The aforesaid consent shall be given in accordance with the laws for the time being in force in the requested State, provided that the criminal act in respect of which such consent is sought is a crime or offence for which extradition may be granted under the provisions of the present Agreement.

#### Article VIII

The requisition for extradition shall be in writing, made through the respective diplomatic agents of the contracting States, and shall contain:

- a) a description for the purpose of identification of the person claimed;
- b) a summary of facts and a statement of the crime or offence for which it is intended to prosecute or punish the person claimed, or of the sentence for such crime or offence which has been imposed by the requesting State and which remains unfulfilled.

The requisition must be accompanied by:

- 1) the original or an authenticated copy of the warrant issued by a Judge or Magistrate within the jurisdiction of the requesting State, and by such evidence as, according to the laws of the State where the person claimed is found, would justify his arrest;
- 2) an authenticated copy or statement of the law of the requesting State under which it is intended to prosecute or to punish the person claimed, which shall show that such law was in force when the act was done for which extradition is requested;
- 3) the original or an authenticated copy of the judgment, where the requisition relates to a person already convicted.

## Artikel IX

Na ontvangst van het verzoek tot uitlevering in overeenstemming met de voorgaande bepalingen, dient de aangezochte Staat alle nodige maatregelen te nemen overeenkomstig de wetten welke in zijn gebied van kracht zijn om de opgeëiste persoon op te sporen en hem, zo nodig, in hechtenis te nemen.

## Artikel X

In bijzonder dringende gevallen kan de verzoekende Staat vragen om de voorlopige inhechtenisstelling van de opgeëiste persoon in afwachting van de aanbieding van het verzoek om uitlevering door tussenkomst van de diplomatieke vertegenwoordigers. Deze aanvraag wordt telegrafisch of schriftelijk aan de politie-autoriteiten van de aangezochte Staat gericht en dient aan te geven dat de verzoekende Staat voornemens is de uitlevering van de opgeëiste persoon te vragen terwijl de aanvraag tevens dient te vermelden dat er een bevel tot inhechtenisneming of een vonnis tegen een zodanig persoon bestaat. Iedere persoon die op grond van een dergelijke aanvraag in hechtenis is genomen kan, indien na een tijdsverloop van zestig dagen, te rekenen van de datum van zijn inhechtenisstelling af, door tussenkomst van bovenbedoelde diplomatieke vertegenwoordigers geen verzoek om zijn uitlevering is ontvangen, in vrijheid worden gesteld.

Deze bepaling verhindert echter niet de instelling van een rechtsvervolgning met het oogmerk om de opgeëiste persoon uit te leveren, indien de in artikel VIII van deze Overeenkomst bedoelde aanvraag en documenten daarna worden ontvangen.

## Artikel XI

Indien de opgeëiste persoon aangetroffen wordt in Israël, verzoekt de Procureur-Generaal of zijn vervanger, krachtens door de Minister van Justitie verstrekte richtlijnen, de bevoegde Arrondissements-Rechtbank, te verklaren, dat die persoon onderworpen is aan uitlevering.

Indien een opgeëist persoon in Israël wordt vervolgd of zijn straf ondergaat ter zake van een ander misdrijf, kan de Rechtbank, welke het verzoek behandelt, de behandeling zo lang uitstellen als haar goed dunkt.

Bij de behandeling van het verzoek in overeenstemming met de voorgaande bepalingen, laat de Arrondissements-Rechtbank in Israël als geldige bewijsstukken toe — in originali of in afschrift — getuigenissen, verklaringen en getuigenverklaringen, welke geen van alle onder ede behoeven te zijn afgelegd, in Nederland afgelegd ten overstaan van een Officier van Justitie of een andere opsporingsambtenaar, ten aanzien van wie door de Officier van Justitie is verklaard dat hij tot het afnemen van zodanige getuigenissen, verklaringen of getuigen-

### Article IX

Upon receipt of the requisition for extradition in accordance with the foregoing stipulations, the requested State shall take all necessary steps under the laws in force in its territory to trace the person claimed and, if necessary, to take him into custody.

### Article X

In case of special urgency the requesting State may apply for the provisional arrest of the person claimed pending the presentation of the requisition for extradition through the diplomatic agents. Such application shall be communicated by telegram or letter to the Police authorities of the requested State and shall contain an indication of its intention to request the extradition of the person claimed and a statement of the existence of a warrant of arrest or a judgment of conviction against such person. Any person arrested upon such application may be set at liberty upon the expiration of sixty days from the date of his arrest if a requisition for his extradition shall not have been received through the diplomatic agents as aforesaid.

However, this stipulation shall not prevent the institution of proceedings with a view to extraditing the person claimed if the requisition and the documents referred to in Article VIII hereof are subsequently received.

### Article XI

If the person claimed be found in Israel the Attorney General or his representative shall, in pursuance of a direction given by the Minister of Justice, submit to the competent District Court a petition to declare such person subject to extradition.

Where a person claimed is on trial or is serving his sentence in Israel for another offence, the Court which deals with the petition may postpone the hearing thereof for such period as it may deem fit.

At the hearing of a petition in accordance with the foregoing stipulations the District Court of Israel shall admit as valid evidence original testimonies, statements or affirmations of witnesses, all of which need not be on oath, given in the Netherlands before an Officer of Justice or any other investigating authority certified by an Officer of Justice to be competent to take such testimonies, statements or affirmations, or copies thereof, and likewise the warrants issued and sentences passed therein, and certificates of, or judicial docu-

verklaringen bevoegd is, zomede de rechterlijke bevelschriften en de uitspraken daarin vervat en ambtelijke verklaringen of gerechtelijke akten waaruit de veroordeling blijkt, mits de in dit lid genoemde stukken en documenten als volgt zijn gewaarmerkt:

1. Een bevelschrift moet inhouden een verklaring dat het is ondertekend door een Nederlandse rechter.
2. Getuigenissen, verklaringen of getuigenverklaringen of de afschriften daarvan moeten de verklaring inhouden dat zij door een Nederlandse rechter of Officier van Justitie zijn gewaarmerkt als het origineel van de getuigenissen, verklaringen of getuigenverklaringen of, naar gelang van het zich voordoende geval, het eensluidend afschrift daarvan.
3. Een ambtelijke verklaring of gerechtelijke akte, constaterende de veroordeling, moet de verklaring inhouden dat zij is gewaarmerkt door een Nederlandse rechter of Officier van Justitie.
4. In elk voorkomend geval moet van zulk een bevelschrift, getuigenis, verklaring of getuigenverklaring, afschrift, ambtelijke verklaring of gerechtelijke akte, de echtheid worden verzekerd door het daaraan gehecht ambtelijk zegel van de Minister van Justitie, of van een ander Hoofd van een Ministerieel Departement, doch hiervoor kan in de plaats treden iedere andere wijze van waarmerking welke op dat oogenblik geoorloofd is volgens de wetten van Israël.

## Artikel XII

Indien de opgeëiste persoon aangetroffen wordt in Nederland, dient de Officier van Justitie binnen drie dagen na de aanhouding, indien die had plaats gevonden of, indien die niet of vóór de aanvraag tot uitlevering heeft plaats gevonden, binnen drie dagen na daartoe te zijn gemachtigd door de Nederlandse Regering, een verzoek in opdat de opgeëiste persoon door de rechtbank worde verhoord, en opdat deze haar advies uitbrengt over het al of niet toestaan van de uitlevering.

Binnen veertien dagen na het verhoor zendt de rechtbank haar advies en haar beslissing, met de tot de zaak behorende stukken, aan de Minister van Justitie.

Bij het onderzoek, dat de Nederlandse autoriteiten overeenkomstig de voorgaande bepalingen moeten instellen, nemen zij als geldige bewijsstukken aan in Israël afgelegde of gedane getuigenissen of bedeede verklaringen of getuigenverklaringen of afschriften daarvan zomede de rechterlijke bevelschriften en de uitspraken daarin vervat en ambtelijke verklaringen of gerechtelijke akten, waaruit de veroordeling blijkt, mits deze zijn gewaarmerkt als volgt:

1. Een bevelschrift moet inhouden de verklaring dat het is ondertekend door een rechter of magistraat in Israël.

ments stating the fact of, a conviction, provided the same are authenticated as follows:

- 1) A warrant must purport to be signed by a Judge of the Netherlands;
- 2) Testimonies, statements or affirmations, or copies thereof, must purport to be certified under the hand of a Judge or an Officer of Justice of the Netherlands, to be the original testimonies, statements or affirmations, or to be true copies thereof, as the case may be;
- 3) A certificate of, or judicial document stating the fact of, a conviction, must purport to be certified by a Judge, or an Officer of Justice of the Netherlands;
- 4) In every case such warrant, testimonies, statements or affirmations, copies, certificates or judicial documents must be authenticated by being sealed with the official seal of the Minister of Justice or some other Minister of State, but any other mode of authentication in a manner provided for the time being by the laws of Israel may be substituted for the foregoing.

## Article XII

If the person claimed be found in the Netherlands the Officer of Justice shall file a petition within three days after the arrest if it had taken place or, if the arrest have not taken place, or if it have taken place prior to the requisition for extradition, then within three days after the receipt of authority for that purpose from the Netherlands Government in order that the person claimed may be interrogated by the Court, and that it may express its opinion as to the grant or refusal of extradition.

Within fourteen days after the interrogatory the Court shall forward its opinion and its decision, with the papers in the case to the Minister of Justice.

In the examinations they have to make in accordance with the foregoing stipulations, the authorities of the Netherlands shall admit as valid evidence testimonies or statements on oath or the affirmations of witnesses taken in Israel, or copies thereof, and likewise the warrants issued and sentences passed therein, and certificates of, or judicial documents stating the fact of, a conviction, provided the same are authenticated as follows:

- 1) A warrant must purport to be signed by a Judge or Magistrate in Israel;

2. Getuigenissen of beëdigde verklaringen of getuigenverklaringen of afschriften daarvan moeten de verklaring inhouden dat zij door een rechter of magistraat in Israël zijn gewaarmerkt als de originele getuigenissen, beëdigde verklaringen of getuigenverklaringen of, naar gelang van het zich voordoende geval, het eensluidend afschrift daarvan.
3. Een ambtelijke verklaring of gerechtelijke akte, constaterende de veroordeling, moet de verklaring inhouden dat het is gewaarmerkt door een rechter of magistraat in Israël.
4. In elk voorkomend geval moet van zulk een bevelschrift, van zulke getuigenissen, beëdigde verklaringen, getuigenverklaringen, afschriften, ambtelijke verklaringen of gerechtelijke akten de echtheid worden verzekerd hetzij door het daaraan gehecht ambtelijk zegel van de Minister van Justitie of van een ander Hoofd van een Ministerieel Departement, doch hiervoor kan in de plaats treden iedere andere wijze van waarmerking, welke op dat ogenblik geoorloofd is volgens de wetten van Nederland.

### Artikel XIII

Geen uitlevering vindt plaats, tenzij er voldoende bewijs aanwezig geacht wordt volgens de wetten van de aangezochte Staat, hetzij om de opgeëiste persoon naar de openbare terechtzitting te verwijzen, indien het misdrijf, waarvan hij wordt beschuldigd, gepleegd zou zijn binnen het rechtsgebied van bedoelde Staat, hetzij om te bewijzen dat de opgeëiste persoon in de verzoekende Staat veroordeeld is ter zake van een misdaad, waarvoor uitlevering kan worden toegestaan volgens de bepalingen van deze Overeenkomst.

Indien de aangezochte Staat het nodig oordeelt om te beschikken over meer bewijsmateriaal of gegevens om in staat te zijn ten aanzien van de aanvraag tot uitlevering een beslissing te nemen worden hem dit bewijsmateriaal of die gegevens verstrekt binnen zestig dagen na de datum, waarop de diplomatieke vertegenwoordiger van de verzoekende Staat verzocht wordt, dat meerdere bewijsmateriaal of die meerdere gegevens op te vragen.

Indien de opgeëiste persoon zich in arrest bevindt en het meerdere bewijsmateriaal niet voldoende is of dit bewijsmateriaal niet binnen het hierboven bepaalde tijdvak wordt ontvangen, behoeft hij, wat betreft de aanvraag tot zijn uitlevering, niet in hechtenis gehouden te worden.

### Artikel XIV

Een aangezochte Staat deelt aan de verzoekende Staat ten spoedigste door tussenkomst van zijn diplomatieke vertegenwoordigers zijn definitieve beslissing ten aanzien van de aanvraag mede. Een aangezochte Staat, welke weigert uitlevering toe te staan, kan de redenen voor zijn weigering opgeven.

- 2) Testimonies or statements on oath or affirmations of witnesses, or copies thereof, must purport to be certified under the hand of a Judge or Magistrate in Israel, to be the original testimonies, statements on oath or affirmations, or to be true copies thereof, as the case may be;
- 3) A certificate of, or judicial document stating the fact of, a conviction, must purport to be certified by a Judge or Magistrate in Israel;
- 4) In every case such warrant, testimonies, statements on oath, affirmations of witnesses, copies, certificates or judicial documents must be authenticated either by being sealed with the official seal of the Minister of Justice, or some other Minister of State, but any other mode of authentication in a manner provided for the time being by the laws of the Netherlands may be substituted for the foregoing.

#### Article XIII

Extradition shall not take place unless the evidence be found sufficient, according to the laws of the requested State, either to the committal for trial of the person claimed if the crime or offence of which he is accused has been committed within the jurisdiction of the said State, or to prove that the person claimed has been convicted in the requesting State of a crime or offence for which extradition may be granted under the provisions of the present Agreement.

If the requested State consider it necessary to have additional evidence or information to enable it to decide as to the requisition for extradition, such evidence or information shall be submitted to it within sixty days from the date on which the diplomatic agent of the requesting State is asked to obtain such additional evidence or information.

If the person claimed be under arrest and the additional evidence is not sufficient or such evidence is not received within the period specified above, he may not be held in custody in respect of the requisition for his extradition.

#### Article XIV

A requested State shall promptly communicate to the requesting State through its diplomatic agents its final decision upon the requisition. A requested State refusing to grant extradition may state the reasons for its refusal.

Indien de uitlevering is toegestaan, wordt de opgeëiste persoon door de autoriteiten van de aangezochte Staat naar de grens of naar een door de diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger aan te wijzen inschepingshaven gezonden; maar een persoon voor wie uitlevering is verkregen, wordt door Israël niet eerder uitgeleverd dan dertig dagen na de datum, waarop verklaard is dat hij voor uitlevering in aanmerking komt, of indien beroep is aangetekend of een „writ of habeas corpus” is uitgevaardigd, niet eerder dan nadat het bevoegde Hof in deze heeft beslist.

Indien de opgeëiste persoon niet binnen dertig dagen, nadat mededeling is gedaan van de definitieve beslissing, is uitgeleverd of buiten de grenzen van de aangezochte Staat is gebracht, kan zulk een persoon in vrijheid worden gesteld en kan de aangezochte Staat weigeren hem wederom voor hetzelfde misdrijf in hechtenis te nemen. Indien evenwel bijzondere omstandigheden de vertraging in de daadwerkelijke uitlevering van de opgeëiste persoon binnen het voornoemde tijdvak hebben veroorzaakt, kan de aangezochte Staat alle nodige stappen ondernemen om het bedoelde tijdvak te verlengen, indien van de verzoekende Staat een aanvraag voor zulk een verlenging wordt ontvangen voordat het hierboven bepaalde tijdvak afloopt.

#### Artikel XV

Een aangezochte Staat bepaalt, indien hij twee of meer aanvragen tot uitlevering ontvangt, hetzij voor het zelfde misdrijf, hetzij voor andere misdrijven, aan welke der verzoekende Staten hij de opgeëiste persoon zal uitleveren, daarbij rekening houdend met de omstandigheden en in het bijzonder met de mogelijkheid van latere uitlevering tussen de verzoekende Staten, de ernst van elk misdrijf, de plaats waar het misdrijf gepleegd werd, de nationaliteit van de opgeëiste persoon en de datum, waarop de aanvragen ontvangen werden.

#### Artikel XVI

Alle in beslag genomen goederen welke in het bezit waren van de opgeëiste persoon ten tijde van zijn aanhouding en alle zaken welke kunnen dienen als bewijs van de misdaad, worden, indien de bevoegde autoriteiten van de aangezochte Staat toegestemd hebben in de afgifte daarvan, aan de verzoekende Staat op zijn kosten ter beschikking gesteld.

De door derden op dergelijke goederen verkregen rechten blijven voorbehouden en deze goederen worden kosteloos aan de aangezochte Staat teruggezonden wanneer de terechtzitting beëindigd is.

#### Artikel XVII

Elk der Overeenkomstsluitende Staten draagt de kosten gemaakt in verband met de aanhouding binnen zijn grondgebied, het in hechtenis



If the extradition has been granted, the person claimed shall be sent by the authorities of the requested State to the frontier or port of embarkation which the diplomatic or consular agent of the requesting State shall indicate; but a person whose extradition has been granted shall not be surrendered by Israel until after thirty days from the date of his being declared subject to extradition or, if an appeal has been lodged or a writ of habeas corpus issued, until after the decision of the competent Court has been given therein.

If the person claimed have not been surrendered or transferred outside the boundaries of the requested State within thirty days from the date of communication of the final decision, such person may be set at liberty and the requested State may refuse to take him into custody again for the same crime or offence. However, if special circumstances caused the delay in the actual surrender of the person claimed within the aforesaid period, the requested State may take all necessary steps to extend the said period if an application for such extension is received from the requesting State before the expiration of the period specified above.

#### Article XV

A requested State, when receiving two or more requisitions for extradition of the same person, either for the same crime or offence or for different crimes or offences, shall determine to which of the requesting States it will extradite the person claimed, taking account of the circumstances and particularly the possibility of later extradition between the requesting States, the seriousness of each crime or offence, the place where the crime or offence was committed, the nationality of the person claimed and the time when the requisitions were received.

#### Article XVI

All articles seized which were in the possession of the person claimed at the time of his apprehension and any articles that may serve as a proof of the crime or offence shall, if the competent authority of the requested State has consented to the delivery thereof, be delivered to the requesting State at its own expense.

The rights acquired by third parties over such articles shall be reserved and same shall be returned to the requested State without charge after the trial.

#### Article XVII

Each of the contracting States shall defray the expenses incurred by the arrest within its territory, the detention, maintenance and the

houden, het onderhoud en het vervoer naar zijn grens of naar een inschepingshaven van de persoon voor wiens uitlevering hij, krachtens deze Overeenkomst, toestemming heeft verleend.

Alle andere in verband met het vervoer van de uit te leveren persoon gemaakte kosten worden door de verzoekende Staat gedragen.

#### Artikel XVIII

De Overeenkomstsluitende Staten verbinden zich gevolg te geven aan rogatoire commissies voor het verkrijgen van bewijsmateriaal ten aanzien van enige strafzaak welke in enig gerechtshof of enig tribunaal van een der Staten aanhangig is volgens de wetten, welke op dat ogenblik in de onderscheiden Staten van kracht zijn. Deze bepaling geldt niet indien de strafzaak er een is waarvoor krachtens artikel VI van deze Overeenkomst geen uitlevering kan worden toegestaan.

#### Artikel XIX

Indien een strafzaak bij een gerechtshof of tribunaal van een der Overeenkomstsluitende Staten aanhangig is en het persoonlijk aanwezig zijn van een getuige of deskundige in zulk een gerechtshof of tribunaal noodzakelijk of wenselijk wordt geacht, stelt de andere Overeenkomstsluitende Staat alwaar zulk een getuige of deskundige zich toevallig bevindt, deze in de gelegenheid aanwezig te zijn indien hij, na door het gerechtshof of tribunaal te zijn opgeroepen, zich bereid heeft verklaard aan de oproep te voldoen. Deze bepaling geldt niet indien de strafzaak er een is waarvoor krachtens artikel VI van deze Overeenkomst geen uitlevering kan worden toegestaan.

Alle in verband met de aanwezigheid van bovenbedoelde getuige of deskundige gemaakte kosten worden gedragen door de Staat op welks grondgebied hij zal worden gehoord.

Een getuige of deskundige, van welke nationaliteit ook, die, in een van beide Overeenkomstsluitende Staten opgeroepen, vrijwillig voor het hof of het tribunaal in de andere Staat verschijnt, mag daar niet worden aangehouden, vervolgd of gestraft voor vroeger begane misdaden of op grond van medeplichtigheid aan de misdaad, welke het onderwerp vormt van de strafzaak waarvoor hij is opgeroepen als getuige of deskundige te verschijnen, tenzij hij het grondgebied van die Staat uit eigen vrije wil verzuimt te verlaten binnen zestig dagen nadat zijn tegenwoordigheid bij de zitting van de rechtbank of het tribunaal niet langer noodzakelijk is.

#### Artikel XX

De aanvraag en alle andere in artikel VIII, X, XIII en XVIII van deze Overeenkomst genoemde documenten, waaronder begrepen geschreven bewijsmateriaal dat voorgelegd moet worden bij de uitleveringsprocedure, wordt vergezeld van een behoorlijk gewaarmerkte vertaling in de Engelse taal.

conveyance to its frontier or port of embarkation, of the person whom it may have consented to surrender in pursuance of the present Agreement.

All other expenses incurred in connection with the transportation of the person to be extradited shall be borne by the requesting State.

#### Article XVIII

The contracting States undertake to execute letters of request for the taking of evidence for the purpose of any criminal matter pending in any court or tribunal of each other, in accordance with the laws for the time being in force in the respective States. This stipulation shall not apply if the criminal matter is one in which no extradition could be granted under the provisions of Article VI hereof.

#### Article XIX

If a criminal matter is pending before a court or tribunal of one of the contracting States and the personal attendance in such a court or tribunal of a witness or expert be considered necessary or desirable, the other contracting State where such witness or expert happen to be shall facilitate his attendance if, after being summoned by the court or tribunal, he has declared his willingness to comply with the summons. This stipulation shall not apply if the criminal matter is one in which no extradition could be granted under the provisions of Article VI hereof.

All expenses incurred in connection with the attendance of the witness or expert as aforesaid shall be borne by the State in whose territory his evidence is to be taken.

No witness or expert, whatever his nationality, who, when summoned in one of the two contracting States, voluntarily appears before the court or tribunal in the other State may be detained, prosecuted or punished there for previous crimes or offences or on the ground of complicity in the offence forming the subject of the case in which he is asked to appear unless he fails of his own free will to leave the territory of that State within sixty days from the date on which his attendance in court or tribunal ceases to be necessary.

#### Article XX

The requisition and all other documents referred to in Articles VIII, X, XIII and XVIII of the present Agreement, including written evidence to be submitted in the extradition proceedings, shall be accompanied by a duly certified translation in the English language.

## Artikel XXI

De bepalingen van deze Overeenkomst zullen van toepassing zijn op de Nederlandse Overzeese Rijksdelen.

De toepassing van deze Overeenkomst op de bedoelde Overzeese Rijksdelen zal echter onderworpen zijn aan bijzondere regelingen tussen de Overeenkomstsluitende Staten.

Dergelijke regelingen bevatten alle eventuele bijzondere bepalingen welke door de in de bedoelde Rijksdelen geldende wetten en gebruiken vereist worden.

## Artikel XXII

Deze Overeenkomst treedt in werking één maand na haar ondertekening. Zij kan op ieder tijdstip door elk der beide Overeenkomstsluitende Staten worden beëindigd door van zijn desbetreffend voor-nemen zes maanden van te voren mededeling te doen aan de andere Staat.

Ten blijke waarvan de ondergetekende vertegenwoordigers, daartoe door hun onderscheidene Regeringen behoorlijk gevolmachtigd, deze Overeenkomst hebben ondertekend.

Gedaan te 's-Gravenhage, de 18de december 1956, in twee exemplaren in de Nederlandse, Hebreeuwse en Engelse taal, de drie teksten zijnde gelijkelijk authentiek. In geval van verschil van betekenis tussen de Nederlandse en de Hebreeuwse tekst, is de Engelse tekst doorslaggevend.

Voor de Regering van het  
Koninkrijk der Nederlanden:  
(w.g.) J. LUNS

Voor de Regering  
van de Staat Israël:  
(w.g.) E. YORAN

---

## Article XXI

The provisions of the present Agreement shall extend to the Netherlands Overseas Territories.

However, the application of the present Agreement on the said Overseas Territories shall be subject to special arrangements between the contracting States.

Such arrangements shall include any special provisions which may be required by the laws and practices obtaining in the said Territories.

## Article XXII

This Agreement shall come into force one month after the signature thereof. It may be terminated by either of the contracting States at any time on giving to the other six months' notice of its intention to do so.

In faith whereof the undersigned representatives, duly authorised for that purpose by their respective Governments, have signed the present Agreement.

Done at The Hague, this 18th of December 1956, in two copies in the Netherlands, Hebrew and English languages, the three texts being equally authentic. In case of difference in meaning between the Netherlands and Hebrew texts, the English text shall be decisive.

For the Government of the  
Kingdom of the Netherlands:  
(sd.) J. LUNS

For the Government  
of the State of Israel:  
(sd.) E. YORAN

---

D. GOEDKEURING

Artikel 1, lid 2, van de wet van 6 april 1875 (*Stb.* 66) tot regeling der algemene voorwaarden, op welke, ten aanzien van de uitlevering van vreemdelingen, verdragen met vreemde Mogendheden kunnen worden gesloten (zoals deze nader is gewijzigd, *Stb.* 1932, 131) luidt:

„Ten aanzien van de uitlevering van vreemdelingen worden geene nieuwe verdragen gesloten of bestaande vernieuwd, dan met inachtneming van de bepalingen dezer wet”. Deze wet is gecontrasigneerd door de Minister van Justitie VAN LYNDEN VAN SANDENBURG en de Minister van Buitenlandse Zaken VAN DER DOES DE WILLEBOIS. Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal: Bijl. *Hand.* 1874/75 nr. 3 en *Hand.* 1874/75 bl. 1010 e.v.

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen der Overeenkomst zullen ingevolge artikel XXII op 18 januari 1957 in werking treden. Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, geldt de Overeenkomst voor het gehele Koninkrijk, met inachtneming van het bepaalde in artikel XXI.

Uitgegeven de zestiende januari 1957.

*De Minister van Buitenlandse Zaken,*  
J. LUNS.